

de af lov om hypotekforeninger omfattede hypotekforeninger,
de af lov om boligbyggeri omfattede realkreditinstitutter,

Den danske Landmandsbanks Hypotekafdeling,

Dansk Landbrugs Realkreditfond og Kreditforeningen af Kommuner i Danmark.

Aftalerne, der blev tilsendt ministeriet den 14. ds., efter at deres udformning var tilendebragt, er gældende fra 1. juli 1965 og udløber 31. marts 1967, medmindre parterne træffer beslutning om en forlængelse.

Aftalerne er udformet på grundlag af det af regeringen fremsatte lovforslag og den erklæring, som økonomiministeren afgav efter samråd med folketingsudvalget.

Der har under drøftelserne været enighed om at undgå en stærk differentiering af låneprocenterne efter formål, idet man dog efter ønske fra de institutter, der yder lån til landbruget, enedes om at indføre en særlig sats for lån til dette erhverv under hensyn til den stærke samfundsinteresse i at støtte den kapitalkrævende strukturændring, der foregår i landbruget. Der er herefter aftalt følgende procentsatser i forhold til nyudlåne i perioden 1. april 1964—31. marts 1965: lån til nyt boligbyggeri til helårsbeboelse 110 pct., lån i landbrugsejendomme 90 pct. og lån til andre formål 75 pct. Institutterne har givet udtryk for, at de inden for den sidste kategori agter at give lån til nyt erhvervsbyggeri en fortrinsstilling.

De nævnte procentsatser er gældende indtil videre. Hvert halve år, eller når en af parterne måtte ønske det, optages der forhandlinger mellem Nationalbanken og institutterne om, hvorvidt der i lys af den økonomiske udvikling måtte være anledning til at ændre procentsatserne. Der er enighed om, at man ved fremtidige reguleringer, der

forudsætter tilslutning fra begge parter, skal tilstræbe en indsnævring i forskellene mellem de nævnte satser.

Ved samarbejdet om udformningen af aftalerne har det været muligt at tage hensyn til en række særlige forhold, der gør sig gældende for forskellige institutter, og for disse er der derfor truffet aftale om særlige regler ved beregningen af basisperiodens udlån, hvorved de har fået en forbedret udgangsposition. Det drejer sig om følgende institutter: Jydsk Husmandskreditforening, Østifternes Husmandskreditforening, Kreditkassen for Husejerne i København, Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, Grundejerners Hypotekforening og Dansk Landbrugs Realkreditfond. Kreditforeningen af Kommuner i Danmark har ligeledes fået en særstilling. De afvigelser, der i disse tilfælde er gennemført fra hovedreglerne, er dog i alle tilfælde af begrænset rækkevidde.

I modsætning til lovforslaget, hvor reguleringen er knyttet til den kommende effektivering af lån, er reguleringen ifølge aftalerne knyttet til den kommende tilbudsgivning. Denne fremgangsmåde er valgt, dels fordi man har fundet det rimeligt fuldt ud at tage hensyn til allerede afgivne lånetilbud, der således står ved magt, dels for at smidiggøre overgangen til reguleringen af obligationsudstedelsen og endelig for i aftaleperioden at undgå en ophobning af lånetilsagn, som ikke kan effektueres i normalt tempo.

Som følge heraf må det forventes, at nedgangen i obligationsudstedelsen først vil blive mærkbar efter nogen tids forløb, og Nationalbanken og institutterne er derfor enedes om, at tilbudsgivningen i juli kvartal 1965 skal være $\frac{1}{10}$ lavere end angivet ved ovennævnte satser. Der skal dog inden udgangen af august 1965 optages forhandlinger om, hvorvidt denne begrænsning skal opretholdes for kvartalet som helhed.

Med venlig hilsen.

Hoffmeyer.